

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0017 van 29 januari 2013
in de zaak 1011/0290/SA/1/0445

In zake: de **gemeente BORSBEEK**,
met administratieve zetel te 2150 Borsbeek, Robianostraat 64

vertegenwoordigd door:
de heer ■■■■■, gemeentesecretaris,
en de heer ■■■■■, burgemeester

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

■■■■■
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Kris LUYCKX
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Amerikalei 122/bus 14
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij gewone brief van 24 november 2010 en geregulariseerd bij aangetekende brief van 21 januari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 16 september 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen de partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Borsbeek van 2 juli 2010 voorwaardelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen de partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het plaatsen van een reclamebord.

De aanvraag heeft betrekking op een perceel gelegen te ■■■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend, maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 juni 2011, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De heer [REDACTED] en de heer [REDACTED], die verschijnen voor de verzoekende partij, en advocaat Katrin BORGHGRAEF, die loco advocaat Kris LUYCKX verschijnt voor de tussenkomende partij, is gehoord.

Op de zitting van 6 juni 2011 heeft de Raad aan de verzoekende partij gevraagd een standpunt in te nemen over de ontvankelijkheid van haar verzoekschrift, dat aan de Raad verzonden is, maar niet per aangetekende brief, en de behandeling van de zaak werd daarom in dezelfde staat uitgesteld naar de terechtzitting van 20 juni 2011.

De partijen zijn uitgenodigd voor de openbare terechtzitting van 20 juni 2011, waarop de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De heer [REDACTED] en de heer [REDACTED], die verschijnen voor de verzoekende partij, en advocaat Katrin BORGHGRAEF, die loco advocaat Kris LUYCKX verschijnt voor de tussenkomende partij, is gehoord.

De verwerende partij, alhoewel behoorlijk opgeroepen, is op geen van beide zittingen verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van een partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

[REDACTED] vraagt met een op 14 april 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 22 april 2011 vastgesteld dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 5 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het plaatsen van een reclamebord”.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert voorwaardelijk gunstig op 17 juni 2010.

Het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij weigert op 2 juli 2010 als volgt een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij:

“ ...

De voorliggende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning betreft het plaatsen van twee reclameborden tegen een zijgevel van een woning op een perceel gelegen naast de hoek van de [REDACTED] en een [REDACTED]. De borden zijn rechtstreeks gericht naar [REDACTED].

Afmetingen:

- breedte: 3.48m
- hoogte: 2.65m

De borden zijn verlicht en met aluminium omkaderd.

De betrokken publiciteitsborden zijn, door de plaatsing tegen een blinde gevel die gericht is naar de [REDACTED], zichtbaar van op de [REDACTED]. Het voorwerp van deze voorliggende aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning is bijgevolg van dezelfde aard als de hierboven opgesomde dossiers waarin een weigering werd uitgesproken. Ook nu is de aanvraag nog steeds niet in overeenstemming met het nog altijd geldende KB van 14 december 1959 en latere wijzigingen inzake publiciteitsvoering langs toeristische gewestwegen.

*In afstemming op de bovengenoemde regelgeving, dient deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning **geweigerd** te worden.*

...”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 22 juli 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van onbekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 14 september 2010 beslist de verwerende partij op 16 september 2010 als volgt het beroep voorwaardelijk in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen:

“ ...

Volgens het vastgestelde gewestplan (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in woongebied.

...

De aanvraag voor het plaatsen van de twee reclameborden tegen de zijgevel van een woning op een perceel gelegen naast de hoek van de [REDACTED] en een gemeenteweg, waarbij de borden gericht zijn naar de gewestweg, is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

Volgens het koninklijk besluit van 14 december 1959 inzake het voeren van publiciteit langs toeristische gewestwegen, zijn publiciteitsborden langs toeristische verkeerswegen en op enige plaats, zodra zij vanaf de verkeerswegen herkenbaar zijn, verboden (art. 1.2).

Het aanbrengen van reclamepanelen in zijstraten van een toeristische verkeersweg is wel toegelaten, behalve op de eerste naar deze weg gekeerde zijgevel. Dit is het geval bij de aanvraag. Bijgevolg is de aanvraag niet in overeenstemming met de voormelde sectorwetgeving.

Gelet op de huidige stedenbouwkundige toestand is de deputatie van oordeel dat het voormelde koninklijk besluit van 14 december 1959 achterhaald is. Ze is van oordeel dat de gevraagde borden de goede ruimtelijke ordening op deze locatie niet in het gedrang brengen en dat vergunning kan worden verleend, indien wordt voldaan aan de voorwaarden opgenomen in het advies van 17 juni 2010 van het Agentschap Wegen en Verkeer Antwerpen.

Algemene conclusie

De aanvraag is in overeenstemming met de bestemming. Er dient te worden voldaan aan de voorwaarden opgenomen in het advies van 17 juni 2010 van het Agentschap Wegen en Verkeer Antwerpen.

De aanvraag kan onder vermelde voorwaarde uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Ontvankelijkheid wat betreft de wijze van instellen van het beroep

De registratie, conform artikel 4.8.17, §1 VCRO, van een verzoekschrift door de griffier van de Raad, al dan niet na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, geldt als beoordeling van de formele volledigheid ervan en impliceert niet, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het beroep.

De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep onontvankelijk is, wanneer het oorspronkelijk verzoekschrift niet op de door de VCRO voorgeschreven wijze bij de Raad is ingediend.

Krachtens artikel 4.8.14 VCRO worden alle processtukken “aan de Raad toegezonden per beveiligde zending, op straffe van onontvankelijkheid”.

Noch artikel 1.1.2, 3° VCRO, noch artikel 1, eerste lid, 1° en 2° van het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2009 betreffende de beveiligde zendingen in de ruimtelijke ordening (*B.S.* 26 augustus 2009) beschouwen een gewone, niet aangetekende, ter post afgegeven brief als een beveiligde zending, zodat de vordering tot schorsing onontvankelijk is, omdat de verzoekende partij het verzoekschrift, waarbij beroep wordt ingesteld, op 24 november 2010 bij gewone brief aan de Raad verzonden heeft.

Het ter zitting door de verzoekende partij aangevoerde argument dat de griffier van de Raad bij brief van 10 januari 2011 vraagt het verzoekschrift te regulariseren om te voldoen aan de vormvereisten, vermeld in artikel 4.8.16, §3 VCRO, zonder daarbij gewag te maken van het niet per beveiligde zending indienen van het verzoekschrift, doet daaraan niets af: het al dan niet voldoen aan artikel 4.8.14 VCRO is immers niet als een eventueel te regulariseren vormvereiste vermeld in artikel 4.8.17, §2 VCRO en kan dus niet door een regularisatie worden rechtgezet, noch door de griffier beoordeeld worden.

De Raad verwierpt het argument van de verzoekende partij dat de combinatie van de afgifte bij de diensten van de post van het oorspronkelijk verzoekschrift en van de daaropvolgende verzending door de Raad van een brief dat het verzoekschrift werd ontvangen, beschouwd moet worden als een 'afgifte tegen ontvangstbewijs'.

Een 'afgifte tegen ontvangstbewijs' impliceert immers een persoonlijke overhandiging van het verzoekschrift op de griffie van de Raad, die daarvan dan een ontvangstbewijs bezorgt aan wie het verzoekschrift bezorgt: een afgifte bij de diensten van de post kan hiermee niet gelijkgesteld worden.

Dat door het niet-beveiligd verzenden van het verzoekschrift geen enkel belang wordt geschonden doet niet ter zake, omdat artikel 4.8.14 VCRO het toezenden "per beveiligde zending, op straffe van onontvankelijkheid" van het verzoekschrift voorschrijft.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is dan ook onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is onontvankelijk.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 29 januari 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS